

Spm. nr. S 750

1) Til *skatteministeren* af:

Stavad (S):

»Kan ministeren bekræfte, at 30 håndværkere er eller vil blive eftergivet ca. 13 mio. kr. i skat, som er pålignet dem af den fortjeneste, der er opstået ved likvidation af andelsselskabet Værkstedsbyen i Albertslund, og kan det bekræftes, at en sådan eftergivelse vil være helt usædvanlig i forhold til den eftergivelsespraksis, det offentlige i øvrigt henholder sig til?«

Skriftlig begrundelse

Af Berlingske Tidende fremgik det den 30. marts 1990, at »skatteminister Anders Fogh Rasmussen har fundet en paragraf i skattelovgivningen, som betyder, at 30 håndværkere i Værkstedsbyen i Albertslund kan slippe for en kæmperegning fra skattevæsenet«.

Det beløb, som ønskes eftergivet, hidrører fra beskatning af fortjenesten af et likvidationsprovenu fra det andelsselskab, som de 30 håndværkere i fællesskab har været andelshavere i. Der er altså tale om en fortjeneste, som ikke er beskattet i andelsselskabet, og hvor en eftergivelse af den pålignende skat vil indebære, at et millionbeløb fuldstændig undgår beskatning. Bekræfter ministeren oplysningerne i Berlingske Tidende, må sagen få meget vidtrækkende konsekvenser for det offentliges fremtidige eftergivelsespraksis.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det spørgsmål, hr. Stavad har rejst, drejer sig om en sag vedrørende en kreds af erhvervsdrivende, der i samarbejde har anskaffet deres erhvervslokaler ved dannelse af en andelsforening. Denne konstruktion viste sig af flere grunde uhensigtsmæssig. Samvirket søgte derfor at omdanne sig til en mere hensigtsmæssig organisationsform. Samvirket fik i begyndelsen af 1986 en bindende forhåndsbesked af ligningsrådet, hvorefter en likvidation af andelsforeningen kunne gennemføres uden skattemæssige konsekvenser. I tillid til denne bindende forhåndsbesked blev likvidationen påbegyndt i løbet af 1986.

Efter iværksættelsen af likvidationen blev der i Folketinget fremsat et lovforslag, som betød, at likvidationer af andelsforetagender for

fremtiden ville blive beskattet. Men undervejs i lovforslagets behandling blev der stillet et ændringsforslag, som betød, at også den her omtalte likvidation blev omfattet af lovindgrebet, og dette gjaldt altså, uanset at dispositionen var iværksat, at dette var sket i tillid til en bindende forhåndsbesked, og at dispositionen ikke lod sig omgøre.

Vi står derfor i dag i en ganske særlig situation, hvor reglerne i den omtalte lov vil føre til åbenbart urimelige resultater for de enkelte deltagere, hvis de anvendes i denne situation, og i sager af denne karakter er det oplagt, at statsskattelovens § 37 – det er nu kildeskattelovens § 73 D – giver hjemmel til en lempelse af skatten. Loven siger direkte, at der kan lempes, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, og det er »særlige forhold«, når der foreligger et urimeligt og utilsigtet tilfælde af tilbagevirkende kraft. En sådan lempelse er også tidligere givet, uden at der har foreligget økonomisk trang.

Stavad (S):

Jeg forstår, at skatteministeren har været dybt involveret i denne sag på trods af, at den bemyndigelse, der foreligger til i særlige situationer at eftergive, er givet til Told- og Skattestyrelsen og ikke til ministeren.

Skatteministeren mener så, at han i henhold til den gamle bestemmelse i statsskattelovens § 37 havde ret til at eftergive beløbene. Kan ministeren bekræfte, at det cirkulære, der ledsagede statsskattelovens § 37, klart sagde, at der i praksis kun sker eftergivelse i trans- og nødsituationer?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg kan oplyse hr. Stavad, at der intet som helst usædvanligt er i den fremgangsmåde, der er blevet anvendt i denne sag. Jeg baserer mig her på en afgørelse, der er meddelt i tidligere skatteminister Mogens Lykketofts tid. Den fremgår af Meddelelser fra Skattedepartementet, nr. 58, 1981, hvor Statsskattedirektoratet udbad sig departementets afgørelse af, om der i statsskattelovens § 37 er hjemmel til skatteeftergivelse af andre grunde end økonomisk trang. Man meddelte altså i hr. Lykketofts tid som skatteminister, at § 37 efter sin ordlyd principielt indeholder hjemmel for skatteeftergivelse af andre grunde end økonomisk trang, og man meddelte videre: